

ידידי האויבים

(המשך מעמוד 27)

בעוד כמה שבועות עומדת להיערך ועיי
דה בארצות-הברית, * ורבים מן העסקנים
הישראלים שהוזמנו אליה אמרו: כן, אבל
אין אנחנו מוכנים להיפגש עם אנשי
אש"ף. זהו עדיין בגדר טאבו שהעסקנים
פוחדים להפר אותו.
**אבל אנחנו חייבים לשבת ביחד,
לדבר ביחד, למכס עצה ביחד!
עלינו לברר ביחד איך אתם יכולים
לעזור לנו לשכנע את דעת-הקהל
בישראל, ואיך נוכל לנו לעזור לכם
לשכנע את דעת-הקהל הפלסטינית
כרחבי הפזורה הפלסטינית המרוא-
נית. אתם לא תוכלו לעשות זאת
לברכם. אנחנו לא נוכל לעשות זאת
לכדנו. דרוש דו-שיח רצוף ומתמיד.**

מעשה דרמטי!

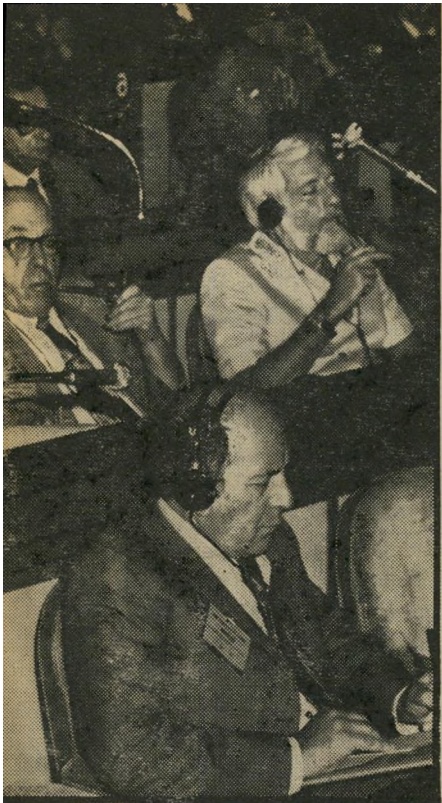
המחשבה הרביעית: יש מישקע עצום
של שינאה בין שני עמינו. אתם יודעים
זאת, אנחנו יודעים זאת. יש לה שור-
שים עמוקים בעבר. המלחמה בינינו נמ-
שכה זה הדור השלישי. נולדנו בתוך ה-
מלחמה הזאת, גדלנו בתוך השינאה
הזאת. כל פיגוע אלים מצידכם ומצידנו
מזין שינאה זו.

**אני מאמין שיש צורך בצעדים
דרסטיים, דרמטיים, כדי לשנות את
עובדות-היחס הפסיכולוגיות.**

אינני רוצה להיכנס עתה לבעייה של
הסכמי קמפ-דייוויד ויוזמת-השלום של
הנשיא אגנור אל-סאדאת. יש בהם יסודות
שונים, חיוביים ושליליים. אני סבור ש-
היסודות החיוביים חשובים לנו יותר מ-
אשר לכם.

רק כדי לתת לכם מושג, אצביע על
העובדה שנוצר כאן תקדים חשוב וחיר-
בי. אני סבור שהעובדה, שנחתם חוזה-
שלום שעל פיו מחזירה ממשלת-ישראל
את כל השטחים המוחזקים בגיזרה המיצ-
רית, מפרקת את כל ההתנחלויות שהוקמו
בסיני ומכירה בכך שאפשר לבסס את
ביטחון-ישראל על סידורי-ביטחון ולא על
כיבוש, יצרה בישראל תקדים פסיכולוגי,
אשר יקל בבה היום גם על חוזה-שלום
איתכם. אמנם, הבעייה תהיה יותר קשה,
כי השטחים שלכם קרובים יותר לתל-
אביב. הוקמו בהם התנחלויות רבות יותר.

* הכוונה לוועידה מטעם כתב-העת ה-
ישראלי ג'וריאטלוק, האמורה להתקיים
בושינגטון בסוף חודש אוקטובר.

ישראלים
ד"ר יעקוב ארנון
יושב ליד אורי אבי
נרי בעת נאומו של אהמד צידקי אל-דג'ני.
לפניהם: ד"ר צבי למ, פרופסור לחינוך.

הסכמה, שתהפוך בהדרגה לירידות, לא
רק מיסגרת פורמלית של דו-קיום, אלא
גם הרצון לחיות ביחד. או שזה יקרה
כתוצאה ממאבק מר וממושך, כפיתרון
כפוי מן החוץ.

אני סבור שזה תלוי במידה רבה בנו,
הנמצאים כאן — אתם, אנחנו, כל אחד
הנאבק למען עניין השלום.

יבוא היום כאשר הדגל הפלסטיני —
שהוא כיום בלתי-חוקי בישראל ובשטחים
המוחזקים — יתנופף מעל לשגרירות
פלסטינית בירושלים המערבית, ודגל יש-
ראל יתנופף מעל לשגרירות ישראלית
שליד הממשלה הפלסטינית שתשכון, כך

אני סבור, בירושלים המזרחית.
**השלום בוא יבוא. אנא, הבה נעי-
זר איש דרעוהו להביא אותו במהיר-
רות האפשרית!**

למרבה הצער, אין זה עדיין שינוי כר-
לל. לא היה שינוי כלפי הפלסטינים. אך
הוא יצר שינוי כביר כלפי מצריים, שבה
נלחמנו במשך שלושים שנה. הייתי חייל
באותה מלחמה. והנה, במעשה דרמטי
גדול אחד, הכל השתנה בן-לילה.

אני זוכר את היום, ערב בואו של אל-
סאדאת, כאשר ראינו על מסכי הטלוויזיה
מעמד קטן שסימל את הכל: התזמורת
של צבא-הגנה לישראל ניסתה לנגן את
ההימנון המצרי, מבלי שהיו בידיה ה-
תווים. זה היה מעמד כה מהפכני, כה בל-
תינתפס, עד כי יצר מציאות פסיכולוגית
חדשה.

**אני סבור שעלינו לחשוב על מעי
שים גדולים, דרמאטיים, שיביאו
לפריצת-דרך פסיכולוגית גם לעבר
פיתרון הבעייה היותר-ריקשה של
השגת השלום בין ישראל ופלסטיני,
בין הישראלים והפלסטינים.**

עראפאת בנסח

לבסוף, מילה אחת על הוויכוח שהת-
נהל כאן היום בין אופטימיזם ופסימיזם.
נדמה לי שהיה זה מר פאז'טה * שאמר,
כי אינו אופטימיסט. אחרים אמרו שהם
אופטימיסטים.

אני רוצה להכריז שאני נמנה עם ה-
אופטימיסטים. אני מאמין, כי יבוא היום
— ואני חוזר כאן על מה שאמרתי בכנ-
ס — אני מאמין כי יבוא היום ויקרה
הדבר שלא-יבוא. יאסר עראפאת יעמוד
על דוכן הכנסת ויגאם באוזני הכנסת,
כפי שאנוור אל-סאדאת עמד וגאם שם.

אני מאמין באמונה שלמה, כי המדינה
הפלסטינית קום תקום. אין דרך למנוע
זאת.

כי כשם שיש לאומה הישראלית הזכות
להגדרה עצמית, כן — ובאותה מידה —
יש זכות זו לאומה הפלסטינית. וכשם ש-
אנחנו הגשמנו זכות זו, הפלסטינים יג-
שימו אותה. על כך אין שמץ של ספק
בליבי.

השאלה היא: איך זה יקרה?

האם זה יקרה ברוח של הסכמה הדדית
— לא אניד ברוח של אהבה, אך ברוח של

* ז'אן-קרלו פאז'טה, מראשי המיפלגה
הקומוניסטית האיטלקית, שהיה מעורב
בעבר בנסיונות להפגיש ישראלים וער-
בים בוועידת-היזברות.

אבל כל ההתנחלויות האלה תפורקנה, כך
אני מאמין, עד האחרונה שבהן. וזה יהיה
קל יותר אחרי התקדים של קמפ-דייוויד.
— — —
הצד השלילי של קמפ-דייוויד — — —
אתם מכירים אותו, אנחנו מכירים אותו,
אין צורך להרחיב עליו את הדיבור כאן.
אולם הייתי רוצה להצביע על תכונה אחת

לבנוני
הכומר המארוני מוה'ב, ש-
נשא נאום בכנות אש"ף.
אחריו אינדיאני וכושים מארצות-הברית.

של יוזמת אל-סאדאת, שכולנו יכולים
ללמוד ממנה.

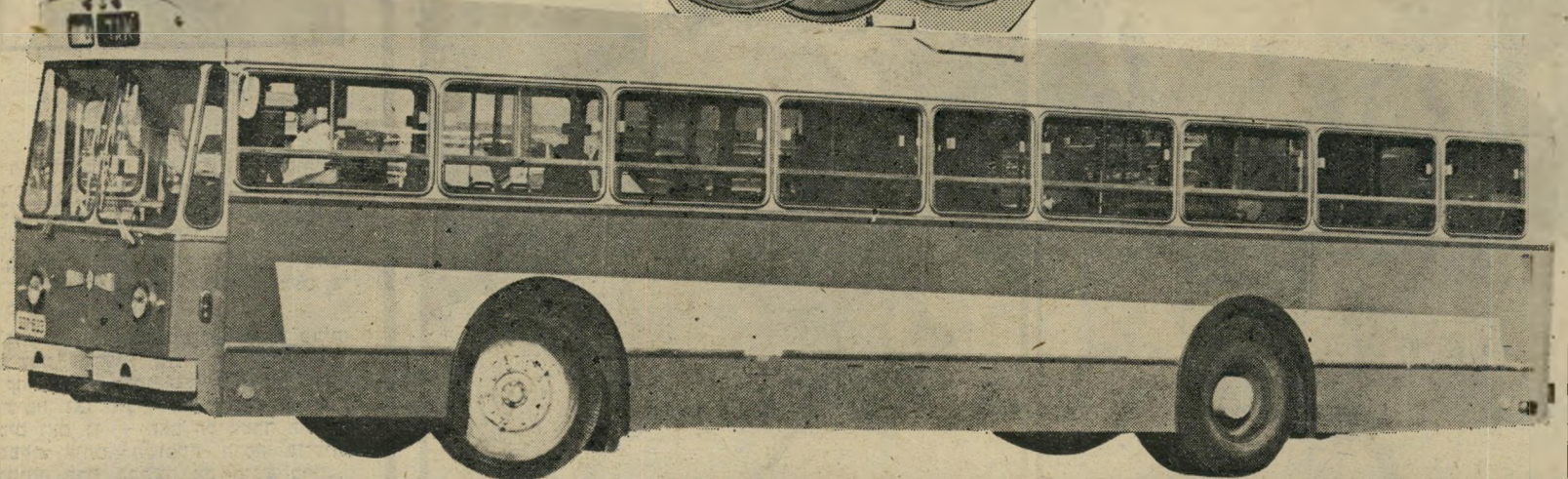
**אני מתכוון להגם הדרמתי של
המעשה האחר, הנסיעה לירושלים.
מעשה אחר זה, המרגש, הדרמטי,
יצר שינוי כביר בדעת-הקהל ה-
ישראלי.**

חיסכון באנרגיה אינו אוטובוס

**רק בטית ארה"ב!
ושמו חסכון**
הנסיעה באוטובוס בטוחה פי 15 באשר לתאונות הדרכים. הכל
יודעים כי החסכון הוא הכרח מיידי. לכל ברור כי איננו משופעים
במקורות אנרגיה ומטבע חוץ.
ממשלה, רשויות מקומיות —
עדיפות לתחבורה הציבורית אינטרס לאומי

על פי פרסומים ממשלתיים מתברר למעלה מכל ספק כי
הנסיעה באוטובוס חסכונית פי 10 ומעלה באשר
לתצרוכת הדלק. הנסיעה באוטובוס חסכונית פי 25
ומעלה באשר להוצאות התשתית. היא חסכונית פי 12
ומעלה בהוצאות מטבע חוץ.

עדיפות לתחבורה הציבורית-אינטרס לאומי!